

En riktig gotttegris

Visste du...

- att Björn Rosengren lär vara uppvuxen på svinföda?
- att ingen på TCO vågar lämna en originalhandling till honom? Då försvinner den omedelbart.
- att Björn startade sin första strejk när han gjorde lumpen?
- att han agerar bäst i TCO-styrelsen när han är förbannad?
- att han gick till fots från Karlstad till Stockholm när han friat till sin fru Agneta?
- att han älskar kakor?

Björn Rosengren sitter kvar som TCO-ordförande och hans medarbetare får fortsätta hålla hårt i kaffebrödet. Foto: TOMMY NIL

Björn Rosengrens livs historia är fylld av upptåg och det finns massor av anekdoter om TCO-ordföranden. Men Björn Rosengren har också en allvarlig och seriös sida.

Maj Karlsson bodde granne med familjen Rosengren på Krokanvägen i Sköndal där Björn växte upp. Hon vittnar om att Björn var en flitig och arbetsam pojke och att han hade sin avväpnande charm redan som liten.

Flitig var han nog, men knappast i skolan, som han inte alls gillade. Däremot cyklade han redan som åttaåring nästan varje dag och köpte mjölk på order av mamma Naima.

Stockholmsförorten Sköndal var på den tiden, i början av 50-talet, rena landet med bondgårdar. Björn köpte följaktligen mjölken i kruka. Det är från dessa cykelturer som ryktet härstammar om att pojken Rosengren är uppvuxen på svinföda.

På väg till mjölken passerade nämligen Björn en bondgård där grisarna utfodrades med kross och rester från en kexchokladfabrik. Det finns knappast ett cykelbud i den åldern som inte skulle tvärnita utanför bondgården och rusa in till grisarna för att proppa i sig så mycket kexchoklad som möjligt.

Raketkarriär

Frågan är om det var sötsaksdieten som gav Björn Rosengren energi till att i raketfart göra facklig karriär. Som 29-åring blev han informationschef i Kommunaltjänstemannaförbundet, 34 år gammal blev han dess ordförande och TCO tog han över 40 år gammal.

Nu, fyllda 47, är han trots sin ålder en veteran och äldst i gården. Ingen förbundsordförande inom varken TCO eller LO har haft ordförandeuppdrag lika länge som Rosengren. (SACO/SR räknas inte. Det gör det aldrig i TCO-sammanhang.)

Intelligens och snabbtänkt är två egenskaper som fört Björn Rosengren uppåt i den fackliga hierarkin. Men hans kanske största begåvning är den analytiska förmågan och hans strategiska tänkande.

Detta har han haft nytta av många gånger då han tvingats reda ut strider mellan

förbunden i TCO. Den svåraste striden var nog slagsmålet mellan SIF och Journalistförbundet om vem som skulle organisera journalisterna på Sveriges Radio. "Det här är värre än att medla i kriget mellan Iran och Irak", sade Björn Rosengren i en radiointervju.

Det var inte särskilt övertänkta ord från hans rappa tunga, och inte blev konflikten lättare att lösa efter det uttalandet.

Talar begripligt

I massmedia talar Björn Rosengren på ett sätt så att man förstår vad han säger. Det hävdar i alla fall de av mina vänner som varken är färgade av att de är journalister eller fackligt aktiva (ja, jag har några stycken sådana).

Det är ett ganska bra betyg i en tid när de flesta makthavare bara tuggar ord, utan mening och innehåll, som svar på journalisternas frågor. Men ibland leder Björns frispråkighet till kriser, som i medlingen mellan SIF och Journalistförbundet.

På TCO-kansliet tycker nog handläggarna att han är enkel att ha att göra med, prestigelös och aldrig stöddig. När Björn Rosengren är engagerad i en sakfråga möter handläggaren mycket entusiasm och uppskattning.

Om Björn Rosengren däremot måste bevista ett sammanträde där någon föredrar en fråga som inte är "het" har han svårt att dölja sitt ointresse. Då kommer ofta gäspningarna och någon gång har det hänt att han lämnat ett sådant sammanträde. Det retar naturligtvis gallfeber på den drabbade.

Björn Rosengren tycker säkerligen att han är bra på att skapa en kreativ stämning på kansliet, men det håller inte alla anställda med om. Ibland får man höra att han borde vårda det mänskliga kapitalet bättre än vad han gör. I en organisation som sysslar med opinionsbildning måste människorna få kosta och det kostar att hålla de anställdas psykiska energi på topp.

Kakmonster

Vad än de anställda tycker om Björn Rosengren är de i alla fall överens om en sak: Han älskar kakor.

Vid kaffedags på eftermiddagen kan det hända att Björn Rosengren slår en lov i huset. Då gäller det att vakta sitt kaffebröd, annars norpar han det. (I kampen om kexchokladen kan de stackars grisarna inte haft en chans mot pojken Rosengren.)

Vid kaffebordet händer det också att Björn Rosengren visar upp sin djupa, seriösa sida, som alltför sällan framträder i massmedia. Där framstår han som en realpolitiker som ibland till och med är lite ylig.

TCO-basen har en enorm arbetskapacitet och är han engagerad i en fråga kan han lägga ner hur mycket energi som helst på den.

Det gäller även privatlivet, det erfor hans fru Agneta när de första gången träffades. Det skedde på Bagarfruvägen i Sköndal. Hon var 15, han var 18.

Unge herr Rosengrens uppvaktning ledde snabbt fram till ett frieri.

Det skedde med en flott middag på stadshotellet i Karlstad, eftersom Agneta för tillfället arbetade i staden. Björn som gjorde lumpen, fick ja men blev pank på kuppen och tvingades sedan gå hela vägen hem till Stockholm.

Strejkgeneralen

Det var också under värnpliktstiden som Björn Rosengren ledde sin första strejk, en matstrejk. Den slutade i fiasko.

Anledningen till stridsåtgärden var att Björn upptäckte att de grisar som utfodrades med matrester från marketenteriet gick och dog! Följaktligen vägrade de värnpliktiga att äta maten.

Men efter tre dagars strejkande visade det sig att grisarna inte alls dog av maten. Dödsorsaken var i stället det stanniolpapper som smörklickarna var inslagna i och som också åkte ner i tunnorna med matrester.

Björn Rosengren brås naturligtvis en del på sin far, skraddaren Folke. Han var en levnadfilosof med intresse för att diskutera samhällsfrågor, och vackra sommar dagar låg han hellre i solen än arbetade i skrädderiet som låg i källaren i familjens småhus.

Men när det var dags för leverans kunde

han driva hela familjen till upplösningstillstånd för att hinna bli färdig i tid.

Även Björn Rosengren kan jagas sina närmaste arbetskamrater till om han vill få något gjort. Samtidigt annat drag hos honom att han hellre man agerar och det blir fel än att man gör något alls.

Björn Rosengren är också fenomen att få saker att försvinna. Den som lämnar en originalhandling till honom får inte se den mer. Förmodligen TCOs onödige investering den mentförstörare som finns på sekretariatet skulle kunna använda Björn Rosengren i stället.

För en tid sedan fick han ett flertal arbetare att leta efter en check på 11 kronor som han skrivit ut. Den var borta. Till slut hittades checken på herrtoaletten.

Ibland slår allt fel för Björn Rosengren som när han för några år sedan skulle till Sundsvall med TCOs förre president Lennart Jacobsson.

Klockan sju på morgonen steg de på planet. Trötta och jäktade drack de mäs av kaffe och gick igenom Björns tal. Talaren bad flygvärdinnan plötsligt på gerarna att spanna fast säkerhetsbälten. De skulle landa i Jönköping.

– Vad säger hon? Jönköping! sade Lennart Jacobsson upphetsad.

– Nej, det är fel. Det här är inget flygplan, svarade Björn Rosengren. (Han är nämligen mycket optimistisk i alla situationer.)

– Men vi måste fråga, sade Lennart Jacobsson.
– Nej, ta det lugnt. Jag ser havet, sade Björn.

Men det var inte havet utan Vättern. Björn såg och planet landade verkligen i Jönköping.

Nu efter TCO-kongressen har Björn Rosengren åter landat på posten som TCO-bas. Det var ett odramatiskt kongressens näst sista dag i fredags.

I ytterligare minst fyra år kommer Björn Rosengren att fara och flyga för TCOs räkning, och det kommer säkerligen ske som hittills, i både rätt och fel.

CARL von SCHÉ